

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1086/2023
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 28/22 од 08.03.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/23 од 24.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 28/22 од 08.03.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/23 од 24.07.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 28/22 од 08.03.2023. године, окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да сноси трошкове кривичног поступка и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/23 од 24.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Цветковића, па је пресуда Основног суда у Крушевцу К 28/22 од 08.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Цветковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да постоји очигледна разлика у садржини оптужног предлога и пресуде првостепеног суда, јер је оптужним предлогом окривљеном стављено на терет да је ушао у двориште оштећеног и упутио претњу, док је првостепеном пресудом окривљени оглашен кривим да је угрозио сигурност оштећеног тако што је пришао међи са мотком у рукама у тренутку када су отац окривљеног и оштећени били у вербалној расправи због нерешених имовинских односа и да је, када је дошао до места где су се налазили, са мотком у рукама, упутио претњу оштећеном, на који начин је суд увећао криминалну количину чињеничног описа кривичног дела из оптужног акта, с обзиром да наведене измене указују на потенцијално већу опасност за оштећеног од стране окривљеног.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду кривичног закона, са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 2, став 7, 8, 9 и 10 и страни 3, став 1 и 2 образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује на противречност исказа оштећених од подношења кривичне пријаве, па до окончања кривичног поступка, да из изведених доказа не произилази да је окривљени угрозио сигурност оштећеног, јер претња оштећеном упућена од стране окривљеног није била стварна и озбиљна, већ се радило о „условној претњи“, при чему је суд пропустио да утврди о каквој мотки се ради у погледу величине и дебљине, а имајући у виду и да је

окривљени ниског раста, ситне грађе и нејак, он није представљао реалну опасност за оштећеног. На наведени начин, по налажењу Врховног суда указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) у правноснажним пресудама што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истиче и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведене повреде закона састоје, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како одређење о којој тачни повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић